

Маланюк Євген Філімонович (1897-1968)

Народився 1 лютого (20 січня за старим стилем) 1897 року
в селищі Архангород, яке розташувалося над річкою
Синюхою Херсонської губернії (тепер
містечко Новоархангельськ Кіровоградської області)

Симон Васильович, працював у інтелігенції, а згодом повіреним у містечковому суді, захоплювався просвітницькою діяльністю, був режисером аматорських театральних вистав, співав у церковному хорі, друкувався в часописах, виступав ініціатором відкриття гімназії. Євгенова мати Гликерія Яківна була донькою військовика Стоянова, черногорця з роду осадчих на землях Нової Сербії, заснованої ще за часів Катерини II.

Освіта

- Навчався Є. Маланюк в Архангородській початковій школі.
- Потім продовжив здобувати освіту в Єлисаветградському земському реальному училищі.
- Здібний учень стає стипендіатом Єлисаветградського земства.
- 1914 року Є. Маланюк вступає до Петербурзького політехнічного інституту, проте Перша світова війна стає на перешкоді навчанню.
- Восени того ж року юнак стає курсантом Київської військової школи, яку закінчує в січні 1916 р. протягом кількох місяців служить у чині прапорщика в 39-му піхотному запасному батальйоні на території Володимирської губернії, а з серпня 1916 р. у званні молодшого офіцера перебуває в 4-ій роті 2-го Туркестанського стрілецького полку на Південно-західному фронті, потім потрапляє до 2-ої кулеметної роти.

Є. Маланюк

1936-1968

НОТАТНИКИ

*Євген Маланюк
на спогад
про Подєбради*

1925 року в Подєбрадах вийшла перша збірка віршів «Стилєт і стилос».

Цією книгою, як і наступною — «Гербарій» (Гамбург, 1926), Маланюк ствердив свої позиції поета-націєтворця, яким він не зрадить до самої смерті.

Саме це:

- войовничий дух; звернення до державницької і визвольної атрибутики у вигляді «заліза наших когорт», «свяченого ножа»;
- розміркування над долею сучасного мистецтва, покликаного слугувати високим ідеалам, — приваблювали молодше покоління представників діаспори.

У тому ж 1925 році в Подєбрадах Є. Маланюк познайомився зі студенткою медицини Зоєю Равич із Полтавщини і невдовзі одружився з нею (заручини відбулися 5 липня, а вінчання 12 серпня в церкві святого Миколая у Празі). Проте 1929 року подружжя взяло розлучення. Євген, завершивши академію, подався на заробітки до Варшави. А Зоя залишилася навчатись у Празі.

- У 1930-х роках письменник плідно співпрацював із львівським журналом «Літературно-науковий вісник»
- У Варшаві поет познайомився з польськими митцями, такими як Ю. Тувім, Я. Івашкевич, Я. Лехонь — представниками відомої групи Скамандритів, а також з Л. Подгорським-Околувом, С. Стемповським та Ю. Лободовським.
- У Варшаві доля звела Є. Маланюка зі співробітницею чеського посольства Богумілою Савицькою, що з часом стала його другою дружиною. У 1933 році в подружжя народився син Богдан.

□ У червні 1949 року поет переїжджає до США, поселяється на околиці Нью-Йорка: спершу працює фізично, потім — в проектному бюро, де й трудився до виходу на пенсію в 1962 р

□ У 1958 р. Є. Маланюк став почесним головою об'єднання українських письменників «Слово»

□ У 1962 році письменник ризикнув відвідати соціалістичну Польщу. Це було його останнє побачення з Варшавою, з багатьма спогадами пр минуле.

□ Помер Є. Маланюк 16 лютого 1968 року у Нью-Йорку, і похований на кладовищі в Саут-Баунд-Бруці у Нью-Джерсі

Євген Маланюк

(1887—1968)

Творча

спадщина

- «Стилет чи стилос» (Подєбради, Чехословацчина, 1925)
- «Гербарій» (Гамбург, 1926)
- «Земля й залізо» (Париж, 1930)
- «Земна мадонна» (Львів, 1934)
- «Перстень Полікрата» (Львів, 1939)
- «Вибрані поезії» (Львів, Краків, 1943)
- «Влада» (Філадельфія, 1951)
- «П'ята симфонія» (Нью-Йорк, 1953)
- «Поезії в одному томі» (Нью-Йорк, 1954)
- «Остання весна» (Нью-Йорк, 1959)
- «Серпень» (Нью-Йорк, 1964)
- «Перстень і посох» (Мюнхен, 1972)
- «Поезії з нотатників» (Кіровоград, 2003)

«Посланіє»

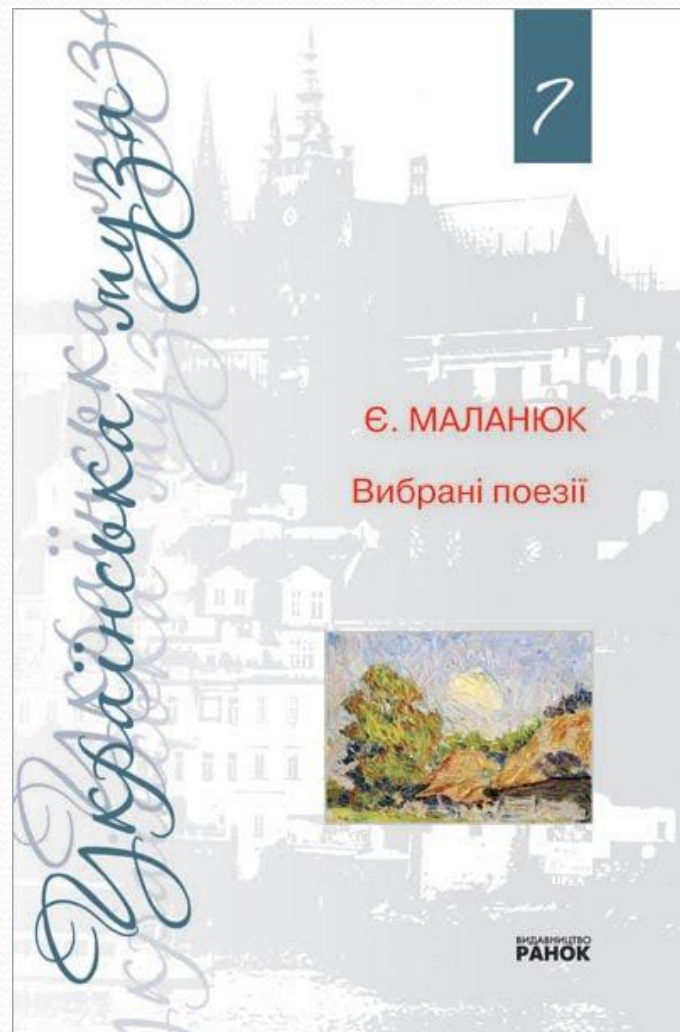

Євген Маланюк випустив перші поетичні збірки тоді, коли в підрадянській Україні набирала розмаху та гостроти літературна дискусія, головним засновником якої був Микола Хвильовий. 1926 року пролунали його радикальні гасла: «Геть від Москви!» і «Дайош психологічну Європу!», на що швидко відреагував 29-річний Євген Маланюк і написав «Посланіє» (1926).

Твор

И

- Исход
- Біографія
- Батьківщині
- Безкровна Муза
- Варязька балада
- Воякам
- Високий ранок
- Куліш
- Лист
- Ода до прийдешнього
- Одна пісня
- Під чужим небом
- Пам'яті Т. Осьмачки
- Поле бою
- Сучасники
- Уривок з поеми Шевченка

Літературна премія ім. Євгена Маланюка

Премія є творчою відзнакою, якою нагороджуються літератори Кіровоградської області за високохудожні твори, спрямовані на ствердження гуманістичних ідеалів, збагачення історичної спадщини народу, державотворення та демократизацію суспільства.

Премія встановлюється у трьох номінаціях:

- художня література (поезія, проза, драматургія);
- літературознавство та публіцистика;
- переклад (з української мови на інші мови, з інших мов на українську мову).

Вручення відбувається щорічно до 2 лютого — дня народження Євгена Маланюка.

Дякуємо

за

увагу!!!